

PREHISTORISCHE GRAFHEUVEL OP DE ENG GERESTAUREERD

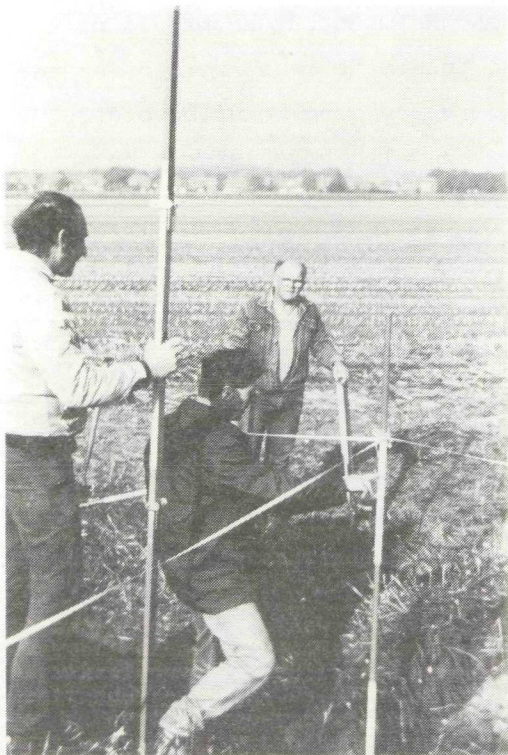
Al zo ongeveer 4000 jaar geleden woonden er mensen in Soest. Bewijzen daarvoor zijn de meerdere in onze gemeente aanwezige grafheuvels uit de prehistorie.

Een van die grafheuvels is gelegen op de Eng, aan het Engenbergersteegje, en hij staat op de monumentenlijst als archeologisch monument aangegeven.

Wanneer men echter de laatste jaren over de Eng kwam wandelen, zag men daar niet meer dan een verhoging, begroeid met brandnetels en braamstruiken, een zeer slordige bedoening. Dat was nu het "Engenbergje" en dat moest dan een prehistorische grafheuvel zijn.

Onze Historische Vereniging heeft al lang geleden contact gezocht met de gemeente Soest om hier te komen tot een verantwoorde restauratie. En nu is het dan zover.

Onder leiding van de heer J.W. Noordam van de Rijksdienst Oudheidkundig Bodemonderzoek, en met grote medewerking van de afdeling Groen en Recreatie van gemeentewerken is de restauratie in de tweede helft van oktober aangepakt en voltooid. Er moet nog ingezaaid en voor wat beplanting worden gezorgd, terwijl er ook nog gedacht wordt aan de opstelling van een informatiebord, maar nu al mag Soest trots zijn op zijn oudste, zo keurig gerestaureerde monument.

In de aangekondigde bijeenkomst van onze vereniging, op 4 november jl. in de Oudheidkamer, deed de heer Noordam verslag van de werkzaamheden. De voorzitter vertoonde eerst een serie prachtige dia's, waarin in chronologische volgorde verslag werd gedaan. Beelden van de met mais begroeide Eng, de maisoogst en de diverse stadia van de restauratie. De heer Noordam, die al bij vele restauraties in den lande de leiding heeft gehad, vertelde over de verschillende vormen van de grafheuvel uit het Neolithicum (2500-1500 v. Chr.). Die op onze Eng is een toch vrij veel voorkomend heel klein heuveltje, zonder enige vorm van palenkrans of greppel er omheen. De ligging is typisch, hoog op de Zuid Westflank van een heuvel, in dit geval onze Eng. De grafheuvel was in 1930 ook gedeeltelijk onderzocht en gerestoureerd. Aantekeningen van dat onderzoek waren nog aanwezig in de Universiteit van Groningen (Prof. van Giffen). De vergraving van 1930 kwam nu weer duidelijk te voorschijn.

EEN STUKJE HISTORIE TOT LEVEN GEBRACHT MET EEN METAALDETECTOR

door T. Bikker

Wij leven in een gebied met een rijke historie.

Daar werden wij deze herfst weer bij bepaald terwijl wij bezig waren met elektronisch bodemonderzoek met behulp van de metaaldetector. We onderzoeken hierbij liefst plaatsen waar in een wat verder verleden mensen bijeen kwamen voor werk of vermaak en waarbij ze metalen zaken verloren of verstopten.

U kent waarschijnlijk de verhalen wel uit de kranten over gevonden schatten en zo, ik kan u uit ervaring zeggen dat schatten en zelfs losse oude munten niet dik gezaaid liggen.

Enige tijd geleden onderzochten we de oevers van de Bosvijver, gelegen in Birkhoven, vlak bij de Zandlaan, achter het Witte Huis.

De oogst van deze zaterdagmorgen was magertjes en bestond slechts uit een verzilverd koperen ring met steen en enkele niet zo oude munten, tot plotseling een volwassen signaal de vondst van iets groots aankondigde.

We werden niet bedrogen en haalden een ijzeren kogel van respectabele afmetingen te voorschijn, iets groter dan een jeu de boule-bal.

Het was ons echter duidelijk dat dit geen speelgoed was en we namen contact op met het ROB in Amersfoort die ons vermoeden bevestigden, nl. dat het een kanonskogel betrof, een zesponder met een diameter van ongeveer 9 cm.

En pas dan komt een van de interessantste facetten van de metaaldetector-hobby naar voren nl. het bronnenonderzoek naar de herkomst van het gevondene.

Het eerste feit waar we op stuitte was het gegeven dat de Bosvijver is gegraven in het kader van de werkverschaffing en dat met de vrijgekomen grond naast de vijver een heuvel, een uitzichtpunt werd aangelegd. Maar, dat was rond 1935 en toen schoten ze echt niet meer ijzeren kogels van 9 cm.

Het ding moet daar dus later terecht gekomen zijn na een vroegere gebeurtenis en de meest voor de hand liggende mogelijkheden zijn:

1. De kogel is achtergelaten/verloren door de Pruisische troepen in 1787 tijdens hun bliksemveldtocht van Arnhem via Amersfoort naar